

"הייתי רוצה שייפתחו בפניי יותר דלתות"

על מה אתם חושבים כשאתם שומעים את המילה אלומיניום? על חומרי בניין ופרופילים לחלונות, ועל סירי בישול ענקיים? קוקי ארבל מהרצליה, רעייתו של איש התקשורת עמוס ארבל, חושבת על יצירות אומנות • תערוכה ייחודית שלה הוצגה בחודש שעבר בגלריה העירונית

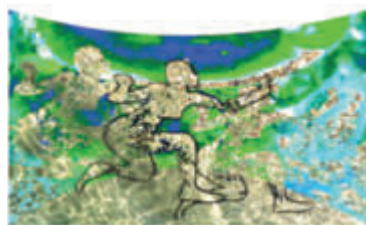

מימין לשמאל: אברי, קוקי ועמוס ארבל | צילום: פרטי

שלי, אנטון שטקוב, להרפס על אלומיניום. ניסיונו וברקו, ושיחקו עם זה שעות על גבי שעות, עד שיצאו סוג הרפסה יוצא דופן, שבו האלומיניום הוא למעשה חלק מהצבע וחלק מהצורה של היצירה. מי קהל היעד של העבודות שלך? "יש אנשים שאלומיניום קר מדי לטעמם. אני אוהבת מאוד אדריכלות מודרנית. אני אוהבת בטון, אני אוהבת אלומיניום. אני פונה אל אדריכלים ויוזמים של בניינים חדשים". לא מפריע לך האפור? "לא מפריע לי, תלוי מה עושים אתו. היצירות שלי, למרות האלומיניום, הן גם צבעוניות מאוד".

יצירות של ארבל באלומיניום

עכשיו תורי

ארבל תמיד עסקה באומנות, אבל רק לפני שלוש שנים "יצאה לאור", לאחר שבני משפחתה לחצו עליה להציג את היצירות שלה. "לבר לא הייתי יכיר לה לעשות את הצעד, אילו לא היו דוחפים אותי. כשנישאתי לעמוס, הבנתי מהר מאוד שהתחתנתי עם מישהו שכבר עשה קריירה בתחום התקשורת בארץ, והוא מפורסם, ובעצם באיזשהו מקום, מכיוון שאני צנועה, נתתי לו את הפלטפורמה. הוא היה ב'פרונט', בחזית הבמה, ואני הייתי מאחורי הקלעים. 'כשנים האחרונות עמוס כל הזמן עורר אותי, דחק ואמר: אני את שלי עשיתי, עכשיו תורך, והוא מדחף גיש את זה כל זמן. הוא מגבה אותי מאוד, גם בהיבט הכלכלי. כל עבודה כזאת עולה אלפי שקלים, אבל עמוס אומר: 'לא מעניין אותי המחיר, מה שחשוב זה שתצירי, שתבטאי את עצמך'".

"הייתי רוצה שייפתחו בפניי יותר דלתות. זה קשה, במיוחד כשאתה אומר בן כמה אתה. אז אומרים לך: טוב, נו, יש דור צעיר. אבל אני עוסקת במשהו חדש, נני, שאפילו הדור הצעיר בקושי עוסק בו". יעל בן שאול, מנהלת הגלריה: "קוקי בוראת ביצירה תה עולם חדש ופנטסטי. כשמיבטים ביצירה הסופית מקבלים טקסטורות וצבעוניות הרמוניות. היא לוקחת את עצמה מאוד ברצינות וברייקנות, אבל גם בעירבון מוגבל. מצדה, שהיצירות יהיו תלויות בחדרי מלון, ובלובי של בנייני מגורים ומשרדים. זאת דקורציה לא כמילה גסה. אני בטוחה שזאת רק ההתחלה מבחינתה, ושמה שנתנו לה כאן במה". ■

מאירה הס

חול המועד סוכות. בגלריה העירונית בהרצליה (בן גוריון 7) מוצגת התערוכה "עולמות בתנועה", הכוללת את יצירותיה המאוד לא-קונבנציונליות של קוקי ארבל. הגלריה בחרה להציג תערוכה זו, כדי לחשוף את הקהל, מצד אחד, לאומנות תושבת הרצליה, שהייתה נחשבת אל הכלים ולא מוכרת עד היום; ומצד שני, לחומר אפור וקר, שעד היום נתפס כחומר גלם בתעשייה, ובמגע ידה של קוקי הפך למצע המשתתף ביצירה.

יצירותיה של ארבל מהשנתיים האחרונות, המורצות בחלל העיקרי של הגלריה, מציגות רמזות אנושיות, בדרך כלל נטולות מגדר ברור, כולן בתנועה או בתנוחה מתוך ריקוד, על רקע צבועוני, העשוי שכבות על גבי שכבות של צילומים וציורים, משחקי השתקפות ועוד. מתוך הרקע מבצבצו האפור של האלומיניום, המשמש מצע ליצירות.

קוקי ארבל היא מעצבת ואומנית, בוגרת בית הספר "פרסונס" בניו יורק. בשנות ה-70 הייתה ממייסדי השירות להגנת הסביבה במשרד ראש הממשלה. כמו כן, שיקמה ועיצבה מחדש סביבות לימודים, מטעם משרד החינוך. בו-זמנית עבדה כמעצבת פנים, ובו-זמנית הפגיו יצרה בעצמה, ומילאה את ביתה ביצירות אומנות מעשה ידיה.

ארבל היא תושבת הרצליה זה 25 שנה. היא נשואה לאיש התקשורת הוותיק עמוס ארבל, ואם לקרן ארבל, דוקטור ללימודי בודהיזם, ולאברי ארבל, רקדן ושחקן.

בריאיון ל"ידיעות השרון" מספרת ארבל: "ההתמחות שלי היא השפעת הצבע על ההתנהגות האנושית. שנים עסקתי בשיקום בתי ספר, מטעם משרד החינוך. נכנסתי לבתי ספר וראיתי לוחות לבד אפורים מורבקים על הקירות, כדי שלא יהיה צורך לצבוע אותם. אני כבר לא מדברת על האבק ועל האלרגיות שהוא מעורר, אלא על האפרוריות ועל הריבאון. אז אני שברתי את הכלים: שיניתי את הצבעים בבתי הספר. קילפתי מהקירות את הלב האפור ואת החאקי, והכנסתי במקומם כחול וטורקיז, כי אלה הצבעים המתאימים ללמידה, לרגיעה ולריכוז".

איך ומתי התחלת ליצור בעצמך?

ארבל: "כל השנים רשמתי וציירתי. לאורך השנים גם אספתי חומרים, למשל, ניירות מכל העולם, ניירות יפניים, ניירות בגוונים שונים, והתחלתי למעשה מקריעות נייר, הדבקה של שכבות נייר וציור על זה. באחרונה, בתור מעצבת, חיפשתי חומרים חדשים. בימינו, אלומיניום הוא אחד החומרים המשמעותיים ביותר בעיצוב פנים ובאדריכלות".

מתי נתקלת לראשונה באלומיניום?

"בעבודתי כמעצבת פנים: אם זה מקררים, אם זה משטחים ואם זה חלונות. אלומיניום דיבר אליי מאוד, וחשתי שאני רוצה ליצור בחומרים אחרים, חדשים. ואז בא לי הרעיון, שאת העבודות שהייתי עושה על נייר – מאחר שנייר כבר שיעמם אותי –

"בשנים האחרונות עמוס כל הזמן עודד אותי, דחק ואמר: אני את שלי עשיתי, עכשיו תורך, והוא מדגיש את זה כל זמן. הוא מגבה אותי מאוד, גם בהיבט הכלכלי"